

זוהר הקדוש עם פירושו מתוך מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומני בזוה"ק לפרשת כי תבוא

חלק ד - פרשת ויחי

יום	וילגא	מתוך מדבש
ראשון	רבה ע"א	תפד
שני	רבה ע"ב	תצא
שלישי	רבו ע"א	תצז
רביעי	רבו ע"ב	תקג
חמישי	רבו ע"א	תקט
שישי	רבו ע"ב	תקיד
שבת	רבה ע"א	תקיש

פרשת כי תצא תשפ"א

עלון מס' 146

י"ל בעזהש"ת ע"י מרכז 'מתוך מדבש' ת.ד. 5315 ירושלים

לעתיד יתגלו אורות נעלמים, וסודות התורה לישראל

וּלְזַמְנָא דְאֵתִי (מיכה ז טו) פִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת, יִתְקַיֵּים בְּיִשְׂרָאֵל זְרַעַא דְאֲבָרְהָם, וּבְךָ יִתְקַיֵּים (דְאֲנַת) מוֹלִיךְ לִימִין מִשָּׁה זְרוּעַ תְּפָאֲרְתּוֹ, (זרע דְאֲבָרְהָם), וּבוֹקֵעַ מִים דְאֹרִייתָא קְדָמְהוֹן, לְמַהוּי לָךְ שֵׁם עוֹלָם, וְתַמְן תְּרוּיַח כְּלָה דִילְךָ.

וּבְגִין דְּבַת דָּא אֲתִייהִיבַת לְיִשְׂרָאֵל, דְּאִיְהִי הִלְכָה דִילְךָ מִסְטָרָא דְשְׂמָאֲלָא, הִלְכָה לְמִשָּׁה מְסִינִי, דְּהָא מִסְטָרָא דִימִינָא ה' הִלְכָה דִילְךָ מִסְטָרָא דְשְׂמָא דְאֲבָרְהָם, י' דִּיצְחָק, וְכֹלָא ה"י מִן אֱלֹהִים, וְאֲנַת וְא"ו מְלֵא דִילָהּ, שְׁלִימוֹת דִילָהּ, פּוֹס מְלֵא, בְּקַדְמִיתָא פ"ס י"ה, וּלְבִסּוֹף פּוֹס מְלֵא בְרַפְתַּי יְהו"ה.

מתוך מדבש

הִלְכָה דִילְךָ מִסְטָרָא דְשְׂמָאֲלָא ולפי שבת הזו שהיא השכינה שהיא הלכ"ה שלך, שהיא אותיות הכל"ה, ניתנה לישראל מצד השמאל שהוא צד הדין, על זה אמרו חז"ל הִלְכָה לְמִשָּׁה מְסִינִי שהיא השכינה שניתנה למשה מסיני שהוא בחינת דין, דְּהָא מִסְטָרָא דִימִינָא כי מצד הימין והחסד, ה' הִלְכָה דִילְךָ מִסְטָרָא דְשְׂמָא דְאֲבָרְהָם הלכ"ה שלך ניתנה לך מצד שמו של אברהם שהיא אות ה', י' דִּיצְחָק וגם ניתנה לך מצד אות י' של יצחק, וְכֹלָא ה"י מִן אֱלֹהִים והכל היא ה"י משם אלהים, וכאשר תתגבר אות ה' על ה' אינו שם י"ה שהוא בחינת חסד, אלא שם ה"י שהוא בחינת גבורה, וְאֲנַת וְא"ו מְלֵא דִילָהּ ואתה משה באות ו' של התפארת שבו אתה מושרש, אתה ממלא את שם אלהים באותיות מל"א, דהיינו שְׁלִימוֹת דִילָהּ וזהו השלימות שלה, שתהיה פּוֹס מְלֵא עם ו' שמספרו אלהים, ומפרש כי בְּקַדְמִיתָא פ"ס י"ה בתחילה היתה כס י"ה, (כעין מִשְׁכַּח נִסְכָּה ה' שמות ז טו) כי יד על כס י"ה, וּלְבִסּוֹף יתמלא הכס עם ו' ויהיה פּוֹס מְלֵא בְרַפְתַּי יְהו"ה דהיינו שתקבל שפע מן התפארת שהוא אות ו', והוא השם הוי"ה שבז"א [שבבחינת התפארת] שימלא אותה בכרכות, ויתמלא בה השם אלהים.

לעתיד יתגלו אורות נעלמים, וסודות התורה לישראל

וּלְזַמְנָא דְאֵתִי ולעתיד לבא יקום בישראל מש"כ פִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת דהיינו נ' פלאות, פ"י שהאורות שהיו נעלמים עד עתה, יראה ויגלה הקב"ה לבני הדור של לעתיד לבא, וכל זה יִתְקַיֵּים בְּיִשְׂרָאֵל זְרַעַא דְאֲבָרְהָם יתקיים בישראל שהם זרעו של אברהם שתיקן את השכינה במדת החסד, ולכן משה בעלה דמטרוניתא יגאלם, וזה שאמר וּבְךָ יִתְקַיֵּים מוֹלִיךְ לִימִין מִשָּׁה הקב"ה יוליך את ישראל לימין על ידי משה, והטעם לפי שהם זְרוּעַ תְּפָאֲרְתּוֹ כי חסד הוא זרוע ימין של התפארת, וישראל הם מרכבה למדת התפארת, וּבוֹקֵעַ מִים דְאֹרִייתָא קְדָמְהוֹן והקב"ה יבקע את מימי התורה מפני בני ישראל, ר"ל שיגלה להם סודות התורה, לְמַהוּי לָךְ שֵׁם עוֹלָם ואז גם אתה תזכה להשראת השכינה הנקראת "שם" עד עולם, דהיינו בקביעות, וְתַמְן תְּרוּיַח כְּלָה דִילְךָ ואז תרויח בשלימות את השראת השכינה שהיא הכלה שלך. (רמ"ק ומפרשים)

אמנם השכינה לא עמדה לימין עד הגאולה העתידה, וזה שאמר וּבְגִין דְּבַת דָּא אֲתִייהִיבַת לְיִשְׂרָאֵל דְּאִיְהִי

וּבְגִין דְּאַתְיִיהִיבַת לְיִשְׂרָאֵל עַל יַדְךָ, דְּאֵינּוֹן מְסֻטְרָא דְעֵמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, אֵית לְגַלְאָה אַמְאֵי אַתְיִיהִיבַת לּוֹן, דְּהָא וּדְאֵי אַבְרָהָם הָא אַתְמַר אַמְאֵי אַתְיִיהִיבַת לֵיהּ, וְאַנְתְּ גְּמִילַת חֶסֶד עִם בְּנוֹי, פְּגוּוֹנָא דְגְּמִיל הוּא עִמָּךְ, לְיַצְחָק יָהֵב לֵיהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֵיהּ וּלְזִרְעִיהּ, לְנֻטְרָא (נ"א לְעֻטְרָא) לָהּ מְאִילָנָא דְטוֹב וְרַע, וְעֵבְדוּ לָהּ פְּמָה גְּדֵרִין, וְחִתִּיכוּ לָהּ פְּמָה לְבוּשִׁין, דְּאֵינּוֹן לְבוּשֵׁי דְהֶבְא, בְּכֻמָּה פְּסָקוֹת, וְהוּוּ חוּלְקִין וּמְקַשִּׁין עֲלֵיהוּ, עַל אֲלִין פְּסָקוֹת, לְתַקְנָא לָהּ בְּכֻמָּה פְּרוּקִין, לְקַשְׁט לָהּ בְּכֻמָּה מִינֵי קְשׁוּטִין לְשַׁבְתוֹת וְיוֹמִין טְבִין, לְמַהוּי מְקַשְׁטָא לְגַבְּךָ בְּזֻמְנָא דְתִיתֵי לְגַבְּהָ בְּפּוֹרְקָנָא בְּתַרְיִיתָא, דְּאַתְמַר בְּהָ (קהלת א ט) מ'ה ש'הִיָּה ה'וּא.

סוד הריגת משיח בן יוסף

וּבְגִין דְּאֵינּוֹן גְּרַמוּ לָךְ וְעֵבְדוּ עִמָּךְ טְבִין, אַנְתְּ סְבִילַת בְּגִינֵיהוּ פְּמָה מְכַתְּשִׁין, בְּגִין דְּלֵא יִתְקַטִּיל מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, דְּאַתְמַר בֵּיהּ (יחזקאל א י) וּפְנֵי שׁוֹר מַהֲשֻׁמָּאל, מְזַרְעָא דְיוֹסֵף, דְּאַתְמַר בֵּיהּ

מתוק מדבש

תירוצים, כי על ידי התירוצים שברו את כח הקליפה שהיה בההלכה, וגם לקשט לה בכמה מיני קשטים לשבתות וימינין טְבִין לקשט אותה בכמה קשטים לשבתות ולימים טובים, דהיינו על ידי תקוני התפלות ועונג שבת ויום טוב, והכל כדי למהוי מקשטא לְגַבְּךָ בְּזֻמְנָא דְתִיתֵי לְגַבְּהָ בְּפּוֹרְקָנָא בְּתַרְיִיתָא שתהיה מקושטת ומוכנת אליך בזמן שתבא לגאול אותה בגאולה האחרונה, שאז תאיר השכינה בכל אלה הקישוטים כשיבא משה רבינו להתייחד עמה, דְּאַתְמַר בְּהָ (ס"ג סמ"ק) מ'ה ש'הִיָּה ה'וּא שְׁיִהְיָה, ר"ת משה, והיינו כמו שהוא היה גואל ראשון בגאולת מצרים, כך הוא יהיה גואל האחרון בגאולה העתידה במהרה בימינו אמן.

(דף רעו ע"ב ברע"מ, ובביאורינו כרך טו עמ' רלא-רלג)

סוד הריגת משיח בן יוסף

וּבְגִין דְּאֵינּוֹן גְּרַמוּ לָךְ וְעֵבְדוּ עִמָּךְ טְבִין ולפי שישאל גרמו לך שתתייחד עם השכינה, ועשו עמך טובות, ר"ל שישאל תקנו והלבישו וקשטו את השכינה שתהיה מוכנת להתייחד עם משה לעתיד לבא, אַנְתְּ סְבִילַת בְּגִינֵיהוּ פְּמָה מְכַתְּשִׁין לכן בהתלבשותך בתלמידי חכמים אתה סובל בשבילם כמה נגיעים לכפר על עונות ישראל, בְּגִין דְּלֵא יִתְקַטִּיל מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף כדי שלא יהרג משיח בן יוסף שהוא גלגול ירבעם בן נבט שהיה חייב מיתה על עון עבודה זרה (כמנצח נפ' משפטים דף קכ ע"א), דְּאַתְמַר בֵּיהּ שְׁנֵי שׁוֹר מַהֲשֻׁמָּאל כי שורשו הוא מהגבורה שבשמאל, והוא מְזַרְעָא דְיוֹסֵף, דְּאַתְמַר

וּבְגִין דְּאַתְיִיהִיבַת לְיִשְׂרָאֵל עַל יַדְךָ, דְּאֵינּוֹן מְסֻטְרָא דְעֵמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא ולפי שהשכינה ניתנה לישראל על ידך, שהם מצד עמוד האמצעי שהוא התפארת הנוטה לימין, ולכך באמת היו צריכים לקבל את השראת השכינה מצד הימין, לכן אֵית לְגַלְאָה אַמְאֵי אַתְיִיהִיבַת לּוֹן יש לגלות למה ניתנה להם השכינה מצד השמאל, דְּהָא וּדְאֵי אַבְרָהָם הָא אַתְמַר אַמְאֵי אַתְיִיהִיבַת לֵיהּ כי ודאי למה ניתנה השראת השכינה לאברהם הרי למדנו, והיינו על ידי שהמשיך לה ממדת החסד, ועל ידי זה הכינה שתשרה על משה כנזכר לעיל, וְאַנְתְּ גְּמִילַת חֶסֶד עִם בְּנוֹי פְּגוּוֹנָא דְגְּמִיל הוּא עִמָּךְ ואתה גמלת חסד עם בניו כעין שהוא גמל חסד עמך, ואם היה ניתן לישראל מצד הימין, לא היה קשה מידי, אבל עתה שניתנה לישראל מצד השמאל, הוא מטעם כי לְיַצְחָק יָהֵב לֵיהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֵיהּ וּלְזִרְעִיהּ לְיַצְחָק נתן הקב"ה לו ולזרעו, שהיה מצד השמאל והגבורה, כדי שבכח הגבורה יראה לְנֻטְרָא לָהּ מְאִילָנָא דְטוֹב וְרַע לשמור את השכינה מעץ הדעת טוב ורע, דהיינו מאחזות החיצונים, ולכן וְעֵבְדוּ לָהּ פְּמָה גְּדֵרִין עשו לה חכמים כמה גדרים, ר"ל שחזקו את היכלות שלה על ידי גדרי איסור והיתר, וְחִתִּיכוּ לָהּ פְּמָה לְבוּשִׁין דְּאֵינּוֹן לְבוּשֵׁי דְהֶבְא וחתכו בשבילה כמה לבושים שהם לבושי זהב, דהיינו תקוני התפלות וסדרי הברכות, וּפְּלּוּלָא דְאֵוֹרִיתָא, בְּכֻמָּה פְּסָקוֹת ובכמה פסקי הלכות ומשניות, וְהוּוּ חוּלְקִין וּמְקַשִּׁין עֲלֵיהוּ עַל אֲלִין פְּסָקוֹת והיו חולקים ומקשים על אלו פסקי הדינים, מצד אחיות הקליפות שהיו עדיין אוחזות בהלכה, לְתַקְנָא לָהּ בְּכֻמָּה פְּרוּקִין לתקן אותה בכמה

(דברים לג יז) בכור שורו הדר לו, ובגין דלא יתחלל הוא וזרעיה בין הגוים, דחוביה דירבעם דעבד עבודה זרה, הנה הוא לאתחללא בעבודה זרה וזרעיה הוא, בגין דירבעם בן נבט מזרעיה איהו, ובגיניה אתמר בך, (ישעיה נג ה) והוא מחולל מפשעינו וגו', ובחבורתו נרפא לנו.

וישראל בגין דאינון פלילין מינא ושמאלא, תמן ה"י דילך בשלימו הנה, אית לך לאתיחדא עמה בינייהו.

ובגין דאתמר בך פי הוציא שם רע על בתולת ישראל, אתמר בך, ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו, בגלותא לא יכיל למפרש ליה מנה כל יומיו.

ואיך הוא שם רע דאפיקת עלה, אלא בתר דאתייהיבת איהי לישראל, כל מאן דאפיק שום ביש על ישראל, פאילו אפיק עלה, ושום ביש הנה, דאמרת לקדשא בריך הוא (שמות לב יא) למה יהו"ה יחרה אפך בעמך, וקדשא בריך הוא אמר, וכי אנת אפיק שום ביש על ישראל דעבדו ית עגלא, לך רד פי שחת עמך, ערב רב ודאי דאנת גיירת לון עבדו ית עגלא, ובגין דא פי הוציא שם רע על בתולת ישראל, ולו תהיה לאשה.

מתוק מדבש

יש לך להתייחד עמה ביניהם של ישראל, לפי שהם תקנו אותה עד שהיא ראויה אליך.

ובגין דאתמר בך ולפי שנאמר בך פי הוציא שם רע על בתולת ישראל שהיא השכינה כדלקמן, לכן אתמר בך נאמר בך ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו דהיינו בגלותא לא יכיל למפרש ליה מנה כל יומיו אפילו כשהשכינה היא בגלות בלי תקון גולה וסורה, חייב משה רבינו להיות איש נודד ממקומו עם השכינה, ואינו רשאי להסתלק ממנה כל ימיו לעולם.

ומפרש ואיך הוא שם רע דאפיקת עלה איזה שם רע הוציא משה על בתולת ישראל, ואומר אלא בתר דאתייהיבת איהי לישראל אלא אחר שהשכינה ניתנה לישראל במתן תורה שתשרה עליהם, כל מאן דאפיק שום ביש על ישראל כל מי שמוציא שם רע על ישראל, נחשב לו פאילו אפיק עלה כאילו הוציא על השכינה, ושום ביש הנה והשם רע על ישראל היה, דאמרת לקדשא בריך הוא מה שאמרת להקב"ה למה יהו"ה יחרה אפך בעמך גלית דעתך שחשבת מה שאמר לך ה' כי שחת "עמך" היינו בני ישראל, אבל טעית כי כונת הקב"ה היתה על הערב רב, לכן וקדשא בריך הוא אמר הקב"ה אמר לך וכי אנת אפיק שום ביש על ישראל דעבדו ית עגלא וכי אתה מוציא שם רע על ישראל שהם עשו את העגל, לך רד פי שחת עמך היינו ערב רב ודאי דאנת גיירת לון עבדו ית עגלא הערב רב ודאי שהם "עמך" שאתה גיירת אותם, הם עשו את העגל, ובזה שחדרת את

ביה שנאמר בו בכור שורו הדר לו שניתן לו כח הגבורה מפני השור שבמרכבה העליונה, ובגין דלא יתחלל הוא וזרעיה בין הגוים וכדי שלא יתחלל ויתבזה כבודו של יוסף וזרעו בין הגוים על ידי הריגת משיח בן יוסף שיצא ממנו, (ה"ג הרמ"ק והלאה) בחוביה דירבעם דעביד עבודה זרה בחטאו של ירבעם שעשה שני עגלי זהב והחטיא את ישראל בעבודה זרה, לכן הנה הוא לאתחללא בעבודה זרה הוא וזרעו לכן היה צריך שיתחלל שמו ושם זרעו בעבודה זרה, והיינו מיתת ישראל בחרב של עבודה זרה, ויקדש שם שמים לכפר על מעשה הקודם, בגין דירבעם בן נבט מזרעיה איהו לפי שירבעם בן נבט הוא מזרע יוסף, ועונו הוא פגם לכל שבט יוסף, ולכפר על עונו היה צריך משיח בן יוסף ליהרג, ובגיניה אתמר בך ובשבילו נאמר בך משה רעיא מהימנא, והוא מחולל מפשעינו וגו' שאתה סובל יסורים בעבור פשעינו, ובחבורתו נרפא לנו כדי שיגן על משיח בן יוסף שלא יהרג, ועל ידי זה יציל את שבט יוסף וגם את כלל ישראל מחלול כבודם בגוים. (קרני אור ומפרכס)

וישראל בגין דאינון פלילין מינא ושמאלא וישראל שהם מושרשים בתפארת שהם כלולים מחסד שבימין מצד אברהם, ובגבורה שבשמאל מצד יצחק, תמן ה"י דילך שם ה"י שלך שהיא השכינה הכוללת ימין ושמאל, דהיינו ה' מאברהם שהוא בימין, וי' מיצחק שהוא בשמאל, ואז בשלימו הנה השכינה היא בשלימות, בסוד כוס מלא כנ"ל, לכן אית לך לאתיחדא עמה בינייהו

וְהָאִי הוּא דְאָמַר קָרָא, תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חֲגֵנוּ, לְאַתֵּר דְּבִיּה סְלִיקַת שְׁכִינְתָא, דְּאִתְמַר בֵּיהּ וּבִמְכוּסָה מְמַךְ אַל תַּחְקוּר, וְחוּבִין בְּאַתְפְּסִיָּא תַּמָּן צְרִיף לְמִידָן בֵּינוּ לְבִין קוֹנוֹ.

סוד ענין כפרת העבירות שבין אדם לחבירו

וְחוּבִין דְּאַתְגְּלִיָּא דְעֵבֵד לֹזֵן, אִתְמַר (משלי כח יג) מְכַסֶּה פְּשָׁעוֹ לֹא יִצְלִיחַ, דְּשְׁכִינְתָא מְסֻטְרָא בֵּיהּ וּבִמְכוּסָה מְמַךְ אַל תַּחְקוּר, וְאוּקְמוּהָ מְאִרֵי מְתַנִּיתִין, דְּצְרִיף בְּרֵשׁ לְחַבְרָא לְהוּ דְכִתְרָא אִיהִי עֲלֵמָא דְאַתְפְּסִיָּא, לְהֵהוּא אִתְרָא.

בְּהֵהוּא זְמַנָּא מְטִי זְמַנָּא דְרַחֲמֵי, וְאַעֲבַר דִּינָא, וּבְגִינָן דָּא לְחַבְרִיהָ אָמַר לְזַפְּאָה לִיּה בְּעֵדוּתֵיהָ, אָבֵל לְרִשָּׁע אִין מְזַפִּין לוֹ.

וְעוּד, קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא וּשְׁכִינְתֵיהָ סְהַדִּין עַל בְּרֵשׁ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים ד כו) הַעֲדוּתִי בְּכֶם הַיּוֹם אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, אֵת הַשָּׁמַיִם, הַהוּא דְאִתְמַר בֵּיהּ (מ"א ח לב) וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, וְאֵת הָאָרֶץ, הַהוּא דְאִתְמַר בָּהּ (ישעיה סו א) וְהָאָרֶץ הַדּוֹם רְגֵלִי.

וְעוּד, תְּרִין סְהַדִּין עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא וְצַדִּיק, וְאַיְנוּן ע"ד מִן שְׁמ"ע אַח"ד, ע"ד מִן בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

מתוק מדבש

למקומה של המלכות, שתעלה אותם לכתר, להעביר מהם הפגם והעונש. (רמ"ק ומפרשים)

בְּהֵהוּא זְמַנָּא בּוֹזֵמֵן שֶׁהַמְּלָכוֹת עוֹלָה לְכַתֵּר, מְטִי זְמַנָּא דְרַחֲמֵי, וְאַעֲבַר דִּינָא מִגִּיעַ זְמַן הַרְחָמִים הַמִּתְעוֹרֵר מִן הַכֶּתֶר, וּמַעֲבִיר אֶת הַדִּין וְהַעוֹנֵשׁ מִן הָאָדָם, וּבְגִינָן דָּא וּבִשְׁבִיל שֶׁהַמְּלָכוֹת עוֹלָה וּמִתְכַסֶּה בְּכַתֵּר, וּמַעֲיֵדָה לְתוֹעֵלַת יִשְׂרָאֵל, לִכְן לְחַבְרִיהָ אָמַר לְזַפְּאָה לִיּה בְּעֵדוּתֵיהָ גַם לְחַבְרוֹ צְרִיךְ הָאָדָם לְהַעֲיֵד לְזַכּוּתוֹ עַל יְדֵי עֲדוּתוֹ, אָבֵל לְרִשָּׁע אִין מְזַפִּין לוֹ דֵּהֵינּוּ לְמִין וְאַפִּיקוּרוֹס אִין צְרִיךְ לְהַעֲיֵד לְתוֹעֵלְתוֹ לְזַכּוּתוֹ. (רמ"ק ומפרשים)

וְעוּד, קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא וּשְׁכִינְתֵיהָ סְהַדִּין עַל בְּרֵשׁ נֶשׁ וְעוּד הַקַּב"ה וּשְׁכִינְתוֹ מַעֲיֵדִים עַל הָאָדָם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב זֶהוּ שְׁכֵנוֹת הַעֲדוּתִי בְּכֶם הַיּוֹם אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, וּמִפְרָשׁ אֵת הַשָּׁמַיִם הֵינּוּ הַהוּא דְאִתְמַר בֵּיהּ זֶה שְׁנֵאמַר בּוֹ וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם דֵּהֵינּוּ ז"א [בְּחִינַת תְּפָאֵרֶת] הַנִּקְרָא שָׁמַיִם, וְאֵת הָאָרֶץ הֵינּוּ הַהוּא דְאִתְמַר בָּהּ זֶה שְׁנֵאמַר בּוֹ וְהָאָרֶץ הַדּוֹם רְגֵלִי דֵּהֵינּוּ הַמְּלָכוֹת הַנִּקְרָאֵת אֶרֶץ.

וְעוּד, תְּרִין סְהַדִּין, עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא וְצַדִּיק וְעוּד הַשְּׁנַיִם עֵדִים הֵם עֲמוּד הָאֲמַצְעִי שֶׁהוּא הַתְּפָאֵרֶת וְצַדִּיק שֶׁהוּא הַיְסוּד, שְׁכַל אֶחָד כְּלוּל מו"ק [מִשְׁשַׁת סְפִירוֹת

וְהָאִי הוּא דְאָמַר קָרָא וְזֵהוּ שְׁנֵאמַר הַכְּתוּב תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חֲגֵנוּ דֵּהֵינּוּ לְאַתֵּר דְּבִיּה סְלִיקַת שְׁכִינְתָא לְמַקּוֹם שְׁבוּ עֲלֵתָהּ הַשְּׁכִינָה, דְּאִתְמַר בֵּיהּ שְׁנֵאמַר בּוֹ וּבִמְכוּסָה מְמַךְ אַל תַּחְקוּר שֶׁהוּא הַכְּתוּר, וְחוּבִין בְּאַתְפְּסִיָּא וְהַעוֹנוֹת שֶׁהֵם מְכוּסִים, תַּמָּן צְרִיף לְמִידָן בֵּינוּ לְבִין קוֹנוֹ צְרִיכִים לְהִיּוֹת נְדוּנִים שֵׁם בֵּינוּ לְבִין קוֹנוֹ, וְהֵינּוּ בְּעוֹנוֹת שְׁבִין אָדָם לְמַקּוֹם, שְׁעֲלִיהֶם נֵאמַר (תהלים לז ב) אֲשֶׁרֵי נִשְׁוִי פִשְׁעִי כַסּוּי חֲטָאָה, לִכְן כַּשָּׂאֲדָם עֲשֵׂה תְּשׁוּבָה, עוֹלִים עַד הַכְּתוּר וְשֵׁם נִטְרֵהִים (דף ערה ע"א ברע"מ, וּבְבִיאוּרֵינוּ כַּרְךְ טו ע"א רז-רט)

סוד ענין כפרת העבירות שבין אדם לחבירו

וְחוּבִין דְּאַתְגְּלִיָּא דְעֵבֵד לֹזֵן בְּעוֹנוֹת שְׁעֵשָׂה אוֹתָם בְּגִלוּי, דֵּהֵינּוּ עוֹנוֹת שְׁבִינוּ לְבִין חֲבֵרוֹ, אִתְמַר עֲלֵיהֶם נֵאמַר מְכַסֶּה פְּשָׁעוֹ לֹא יִצְלִיחַ כִּי אִין לוֹ כְּפָרָה עַד שִׁירְצָה אֶת חֲבֵרוֹ, דְּשְׁכִינְתָא מְסֻטְרָא דְכִתְרָא אִיהִי עֲלֵמָא דְאַתְפְּסִיָּא כִּי הַשְּׁכִינָה מִצַּד הַכְּתוּר הִיא עוֹלָם הַנִּסְתָּר וְהַנִּעְלָם, לִכְן עַל יְדֵי תְּשׁוּבָה מִתְּכַפְּרִים וּמִתְּכַסִּים עוֹנוֹתֵיהֶם עַל יְדֵיהֶם, וְאוּקְמוּהָ מְאִרֵי מְתַנִּיתִין וְאִמְרוּ חֲכָמֵי הַמִּשְׁנָה, דְּצְרִיף בְּרֵשׁ לְחַבְרָא לְהוּ לְהֵהוּא אִתְרָא, שְׁצִיךְ הָאָדָם לְחַבְרָא וְלְהַעֲלוֹת אֶת עוֹנוֹתֵיהֶם עַל יְדֵי הַתְּשׁוּבָה,

בתשובה יתוקנו הנשמות הנדחות ותהיה הגאולה השלימה

וּמֵאֵן דְּחִזְרַת בְּתִיבְתָא, כְּמֵאֵן דְּאֲחִזְרַת לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ לְאַתְרָהּ, וְדָא רְזָא דְפּוֹרְקָנָא, דְּאָמַר (תהלים צה ז) הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמְעוּ.

אָמְרוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין דְּמִתִּבְתָּא עֲלָא וְתַתָּא, רַעֲיָא מְהִימְנָא אֲנֵן שְׁלִיחֵן דְּמְאִרֵי עֲלָמָא לְגַבְדָּ, זְכָאָה חוּלְקָה דְּאֲנֵת בְּעַל תְּשׁוּבָה, שְׁקוּל לְשִׁתִּין רַבּוּן דִּישְׂרָאֵל, וְאֲנֵת הַדְרַת לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ לְאַתְרֵיהּ עֵילָא וְתַתָּא, וּבְגִינָה יִתְפָּרְקוּן יִשְׂרָאֵל וְיִחְזְרוּ לְאַתְרֵיהּ.

מתוק מדבש

אָמְרוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין דְּמִתִּבְתָּא עֲלָא וְתַתָּא אִמְרוּ חֲכָמֵי הַמְשֵׁנָה שֶׁל יְשִׁיבָה הַעֲלִינָה וְהַתַּחְתּוּנָה, שֶׁהֵם הַנְּשֻׁמוֹת שֶׁל הַגֶּן עֵדֶן הַעֲלִיּוֹן וְהַגֶּן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן, רַעֲיָא מְהִימְנָא, אֲנֵן שְׁלִיחֵן דְּמְאִרֵי עֲלָמָא לְגַבְדָּ אֲנֵן שְׁלִיחִים אֲלֵיךְ מִרְבוּן הָעוֹלָמִים, לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שֶׁתַּחזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה וְתַגְאֵל אוֹתָם, זְכָאָה חוּלְקָה דְּאֲנֵת בְּעַל תְּשׁוּבָה אֲשֶׁרֶי חֲלַקְךָ שֶׁאֵתָּה בְּעַל תְּשׁוּבָה, וְאֵתָּה מַחזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה, (סוד הדבר, כִּי מִשֶּׁהָ הִיא מוֹשְׁרַת צְדָעַת הַכְּלוּלָה מִמְּכֻמָּה וְצִינָה, וְשֶׁסּ מִלֵּד הַמְּכֻמָּה דְּלָעַת הוּא צַעַל לְצִינָה דְּלָעַת הַנְּקֻרָתָה מְשׁוּבָה, וּמִלֵּד עַלְמָה דְּלָעַת שְׁהִיא שׁוֹרַשׁ הו"ק ׳ו׳ סְפִירוֹת הַמְּפֻלְּטוֹת) שְׁקוּל לְשִׁתִּין רַבּוּן דִּישְׂרָאֵל וְאֵתָּה שְׁקוּל כְּנֻגַד שְׁשִׁים רְבוּא מִיִּשְׂרָאֵל, (שֶׁסֶס צְדָעַת מוֹשְׁרַת הַנְּשֻׁמוֹת שֶׁל כָּלֵל לֵל יִשְׂרָאֵל), וְאֲנֵת הַדְרַת לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ לְאַתְרֵיהּ עֵילָא וְתַתָּא וְאֵתָּה עַל יְדֵי שֶׁהַחֲזִירָתָה אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה, הַחֲזִירָתָה אֶת הַקְּבָ"ה וְשְׂכִינְתוֹ מִמְּקוֹמָם לִירוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעְלָה שֶׁהִיא הַבֵּינָה, וְלִירוּשָׁלַיִם שֶׁל מַטָּה שֶׁהִיא הַמְּלַכּוּת, וּבְגִינָה יִתְפָּרְקוּן יִשְׂרָאֵל וְיִחְזְרוּ לְאַתְרֵיהּ וְכֵן בּוֹכּוֹתְךָ יִגְאֵלוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת וְיִחְזְרוּ לְמְקוֹמָם לְאַרְצָה יִשְׂרָאֵל.

(דף רעו ע"ב ברע"מ, ובביאורינו כרך טו עמ' רנו-רנז)

יִשְׂרָאֵל, נִחְשָׁב לֵךְ לְהוֹצֵאת שֶׁם רַע עַל הַשְּׂכִינָה הַשּׁוֹרָה עַל יִשְׂרָאֵל, וּבְגִינָה דָא וְלִכְךָ נִאֲמַר עֲלֵיךְ כִּי הוֹצִיא שְׁמִי רַע עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל עַל כֵּן וְלוֹ תִהְיֶה לְאַשְׁמָה אֲפִילוּ בַּהֲיוֹתָהּ בַּגְּלוּת כְּנֹזֵכֶר לְעֵיל, וְכֹזֵה נִתְקַן וְנִמְחָה הַחֲטָא מִעֵיקְרוֹ. (דף רעו ע"ב ברע"מ, ובביאורינו כרך טו עמ' רנו-רנז)

בתשובה יתוקנו הנשמות הנדחות ותהיה הגאולה השלימה

וּמֵאֵן דְּחִזְרַת בְּתִיבְתָא וְמִי שֶׁחֲזַר בְּתִשׁוּבָה וְעַל יְדֵי זֶה גִרַם תִּיקוּן לְנִשְׁמַת הַמְּגוּלְגַלַת בּוֹ, כְּמֵאֵן דְּאֲחִזְרַת לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ לְאַתְרָהּ נִחְשָׁב לּוֹ כְּאִילוּ הַחֲזִיר אֶת הַקְּבָ"ה וְשְׂכִינְתוֹ מִמְּקוֹמָם, כִּי רַק עַל יְדֵי תִקּוּן הַנְּשֻׁמוֹת הַנְּדַחּוֹת יִחְזְרוּ זו"ן [בְּחִינַת קוּב"ה וְשְׂכִינְתֵיהּ] לְמְקוֹמָם, וְדָא רְזָא דְּפּוֹרְקָנָא וְזֶהוּ סוּד הַגְּאוּלָּה, שֶׁעַל יְדֵי הַתְּשׁוּבָה יִתְקַנּוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַנְּשֻׁמוֹת הַנְּדַחּוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה תִהְיֶה הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלִימָה, שְׂאֵז יִחְזְרוּ קְב"ה וְשְׂכִינְתֵיהּ לְמְקוֹמָם וְלִמְעַלְתָּם, דְּאָמַר שֶׁעַל זֶה אָמַר הַקְּב"ה לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמְעוּ אִם תַּחֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה אִז תִּהְיֶה הַגְּאוּלָּה שְׁלִימָה, כְּדַבְּרֵי מִשִּׁיחַ לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לׁוֹי (נִמְס' סְנֵהֲדִין דף ע"ב סע"א).

שבח דא שירתא

ואנשי מעשה נהגו ללמוד בכל יום מאותן ארבעים יום שמערב ראש חודש אלול עד יום הכפורים איזה דפין מספר הקדוש תקוני זוהר ומתכוונים לגמור כל הספר עד יום הכפורים וכו'.
והנה בארה"ק וכן במדינות פולין כל בן תורה אומר בכל יום דף אחד או ב' בזוהר אף שאינם מבינים מכל מקום הלשון של זוהר הקדוש מקדש ומוועיל מאוד ובפרט בימים הקדושים אלו כמבואר כל זה בספרים הקדושים.
(קצה המטה - מטה אפרים תר"ג סק"ז)

פרשת כי תצא תשי"א

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ה

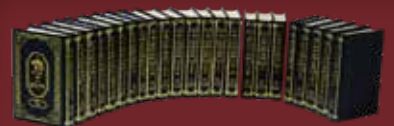
הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמת בייס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמת רגיל [cm 24/17]

פורמת בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות: